

Karla!

Proč?
Proto!

generální partner

Slušnost
je síla

♥
Karel

Očima mladého aktivisty

Šimon Hlinovský

Volím
Drahoše

● — pointa

Hilšer

Očima mladého aktivisty

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Šimon Hlinovský
Očima mladého aktivisty – e-kniha
Copyright © Pointa Publishing s.r.o., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Očima
mladého
aktivisty

2021

Proč?
Proto!

m
oše

Vic, než si
myslite

Stydím se
za svého
premiéra

Slušnost
je síla

Očima mladého aktivisty

Šimon Hlinovský

● — pointa

Chtěl bych poděkovat všem, kteří přispěli na vznik této knihy. Vážím si vaší podpory a vaši důvěru nezklamou.

Díky vám tato kniha vyšla.

Zvláště bych chtěl poděkovat spolku Justiční Servis z. s.,
generálnímu partnerovi.

Poděkování nesmí chybět pro obě kolegyně z Pointy
za jejich trpělivost a tvořivost.

Chodíte na demonstrace? Nebo je sledujete jen v televizi? Kniha psaná z pohledu jednoho aktivisty vám připomene malé i velké demonstrace posledních let. Dozvíte se různé zajímavosti o volebních kampaních. Nahlédnete i do zákulisí televizních diskusních pořadů. Nemusíte se mnou vždy souhlasit, ale věřím, že kniha vás zaujme a možná i trochu pobaví.

Vždycky jsem si myslel, že mám tolik zajímavých vzpomínek, že by se o nich dala napsat kniha. Už v dětství jsem se zajímal o politiku. Poprvé jsem šel na demonstraci proti vládě premiéra Grosse. Politický vývoj po roce 2013 mě přiměl chodit na demonstrace stále častěji. Když už se v nějakém televizním pořadu dostanu ke slovu, nikdy nestihnu říct všechno, co bych chtěl. I proto jsem se rozhodl vydat knihu. Dalším důvodem je, že z knihy se třeba i budoucí generace dozvědí, co jsme v minulosti prožívali.

Pokud mě ještě nesledujete na sociálních sítích, tak o hodně přicházíte. Pokud chcete dostávat informace o demonstracích, na které se chystám, můžete mi napsat e-mail. Můžete se také přidat na FB do skupiny Občané bez zábran.

FB profil: Šimon Hlinovský

FB skupina: Občané bez zábran

Instagram: simonhlinovsky

E-mail: simon.hlinovsky@gmail.com

www.zumpalisty.cz – zpravodajství demokratické žumpy

JUSTIČNÍ SERVIS

Protilátky na justiční a politické fauly!

Justiční Servis je spolek lidí napříč generacemi, který analyzuje problémy v justici i občanském životě a povzbuzuje lidi k zájmu o řešení nápravy znepokojujícího stavu.

Cílem spolku není bojovat s justicí, ale činit vše pro to, aby justice byla nestranná, objektivní a rozhodovala podle práva, bez ohledu na mocenské vlivné skupiny v pozadí.

Právní stát není umět zatočit s chudákem, ale uznat vinu i mocnému. Bohužel před zákony si stále nejsme všichni rovni, občané cítí u justice hořkou nespravedlnost, marnost až beznadějí se zaběhnutým vzorcem, že ti bohatí si pomocí jejich vysoko nákladových advokátů dostanou takřka z čehokoli...

Justiční Servis bedlivě mapuje i politické dění a kauzy, zejména trestní stíhání premiéra Babiše a jeho kolosální politický, ekonomický a mediální střet zájmů.

Ostatně Justiční Servis nasbíral více jak 2000 podpisů pod Peticí proti rozhodnutí vedoucího oddělení přestupků Krajského úřadu Středočeského kraje Ing. Petra Fraňka, který

rozhodl v přestupkovém řízení obviněného premiéra v rozporu se zákonem o střetu zájmů a řízení neopodstatněně zastavil...

Andrej Babiš oligarchizuje veškerou státní správu!

Justiční Servis je solitér. Nestojí za námi žádné vlivné skupiny ani nejsme spřízněni s žádnou politickou stranou!

Justiční Servis – tah na branku spravedlnosti.

Najdete nás na webu, FB i You Tube.

Těšíme se na besedy s autorem knihy, kterou jsme rádi podpořili.

dne 7. října 2020

Mgr. Jiřina Stehnová

mluvčí spolku

O politiku jsem se zajímal už od dětství. Nejprve mě zajímaly jen volební výsledky, později i jejich přepočty na mandáty a sestavování vlády. Vždycky jsem chtěl do politiky aktivně vstoupit, nebo být alespoň aktivista a chodit na demonstrace. Myslím si, že to k sobě patří. Občas se setkávám s názorem, že můžete být buď politik, nebo aktivista. Já si ale myslím, že se to oddělit nedá a aktivista se klidně může časem stát i politikem. Dokud nejsem zvolen do parlamentu ani do městského zastupitelstva, tak ještě nejsem politik. Pokud ale aktivně vyjadřuji své názory na nějaké téma, jsem aktivista. Každý, kdo komentuje politické události v médiích, je svým způsobem aktivista. Pokud nemůžu být každý den v televizi, tak mi nezbývá nic jiného, než dávat svůj názor najevo na demonstracích.

Prvních demonstrací proti tehdejšímu premiérovi Stanislavu Grossovi jsem se zúčastnil v roce 2005. Grossův bytový skandál se zdá dnes zanedbatelný, když to srovnáme například s podvody, kterých se dopustil Andrej Babiš. Pak jsem se jedné demonstrace před Úřadem vlády zúčastnil ještě v předvánoční době v roce 2008 proti Santa Clausovi. Pořádala ji iniciativa „Zachraňte Ježíška“ s heslem: „Přežili jsme dědu Mráze, přežijeme Santa Clause“.

Cílem bylo upozornit na to, že k českým vánočním tradicím patří Ježíšek a ne Santa Claus, který se často objevuje v různých reklamách. Tato demonstrace nebyla příliš početná, takže novinářů tu bylo více než demonstrantů. Přišel nás pozdravit dokonce ministr Cyril Svoboda, který si na hlavu nasadil hrnec, přítomen byl také jeho asistent Jan Čížinský, který byl tehdy učitelem na našem Malostranském gymnáziu.

První volby, kdy jsem mohl volit, byly volby do Evropského parlamentu v roce 2009. Krátce před nimi jsem v úterý 26. května maturoval. Měl jsem dvojku z angličtiny a z češtiny, trojku ze zeměpisu a jedničku z dějin umění. Ve středu pak bylo teplo a já jsem se vydal k Andělu, kde probíhal ostře sledovaný volební mítink ČSSD. Ostře sledovaný byl hlavně proto, že se na něm chystalo mnoho odpůrců házet na Paroubka vajíčka. Už předtím, v průběhu celé kampaně, v mnoha městech kdosi hodil na Paroubka vajíčko, ale většinou bylo jen jedno. Na facebooku dokonce vznikla skupina „Vejce pro Paroubka v každém městě“. Bylo mi jasné, že v Praze u Anděla se sejde mnohem více Paroubkových odpůrců, než kde jinde. Já jsem sice vajíčka neházel, ale někteří si jich přinesli mnoho do zásoby. Kromě toho tam bylo tolik transparentů jako na demonstracích. Některé z nich parafrázovaly známé výroky, například: „Kdo z vás to má?“ Dále směrem ke křižovatce Anděl stáli členové Modrého týmu, sdružení příznivců ODS, kteří měli transparent s nápisem: „Neházejte vajíčka, jděte raději volit ODS!“

Pódium stálo rovnoběžně k tramvajové trati nedaleko zastávky Anděl, kde zastavují linky 12 a 20, které dále míří na Barrandov. Politici tak stáli zády k zastávce. Na místě byl takový dav, že

byl na nějakou dobu dokonce uzavřen vestibul stanice metra Anděl. Z té se dá vystoupit i na druhou stranu, takže celá stanice nemusela být uzavřena. Všichni napjatě očekávali, jestli Paroubek opravdu dorazí, protože musel vědět, co ho čeká. Když se Paroubek spolu s kandidáty do Evropského parlamentu objevil na pódiu, spustila se dlouhá sprcha vajíček. Paroubek pronesl svůj projev, ale nikdo ho stejně neposlouchal. Zatím ho ostatní chránili deštníky. Byl mezi nimi i bývalý ministr obrany a volební manažer Jaroslav Tvrdík, který si díky tomu vysloužil přezdívku podržedeštník. Na místě byli samozřejmě i policisté, kteří zadrželi několik lidí házejících vajíčka. Paroubkovi i dalším řečníkům stékala vajíčka po tvářích. Odpůrci ČSSD samozřejmě skandovali různá hesla, televizní reportér Luboš Rosí později vzpomínal, že když informoval v přímém přenosu, co se děje, neslyšel svá vlastní slova. Některá vajíčka nemířila přesně, a tak přeletěla i střechu pódia. Po skončení mítinku jsem tak mohl vidět některá rozbitá vajíčka v kolejišti tramvajové trati.

První den, kdy v televizi běžely volební spoty, vzbudila rozruch nacionalistická Národní strana. Když jsem během více než hodinového bloku viděl první spot strany, zjistil jsem, že se tam nemluví a jsou tam jen obrazy s různými texty. Neviděl jsem tam nic rasistického, takže jsem si myslel, že strana již přenechala rasistické voliče konkurenční Dělnické straně. Pak se na obrazovce objevil druhý spot této strany, za doprovodu hudby finské kapely Apocalyptic se nejprve objevil text: „Konečné řešení otázky cikánské, které předložila Národní strana, je návodem pro všechny evropské státy.“ Objevil se zde i výtvarný

motiv černé ovce, který později používal i Tomio Okamura. Po prvním odvysílání se spot stal terčem kritiky ze strany vládních politiků i mnoha aktivistů. Tehdejší generální ředitel České televize Jiří Janeček rozhodl, že spot se v dalších dnech už vysílat nebude, zároveň podal na Národní stranu trestní oznámení za šíření nesnášenlivosti. Televize musí ze zákona vysílat spoty, které strany dodají, ovšem v tomto případě se Česká televize rozhodla přihlídnout i k jiným zákonům, které zakazují propagaci rasismu. Národní straně pak v roce 2011 soud pozastavil činnost a v roce 2013 ji definitivně rozpustil.

Vzpomínám si, že se volby konaly 5. a 6. června. Tehdy jsem už měl maturitu za sebou, díky prvomájovým SCIO testům jsem měl jistě i přijetí na vysokou školu a s některými spolužáky jsme vyrazili na tradiční školní víkend v Zaječově. Ještě dva dny předtím, ve středu odpoledne, jsem psal přijímací zkoušky na politologii na Filozofické fakultě UK, i když jsem věděl, že se dostanu na FSV. U stanice metra Malostranská jsem to odpoledne shodou náhod narazil na stánek Evropské demokratické strany.

Do Zaječova se tradičně odjíždělo již v pátek ráno ze Smíchovského nádraží. Vystupovali jsme v Hořovicích, kde jsme si dali zmrzlinu, najednou jsem slyšel, jak z jednoho vozidla hraje znělka seriálu Sanitka a k tomu někdo megafonem vyvolává: „Volte sociální demokracii“. Pak jsme šli pěšky až do Zaječova. Protože jsem dlouho dopředu věděl, že budu v době voleb v Zaječově, včas jsem si vyžádal voličský průkaz. Tehdy jsme v Zaječově byli jen tři s voličským průkazem, a tak jsme šli volit do tamní jediné volební místnosti. Rozhodl jsem se tehdy volit Evropskou demokratickou stranu Jany Hybáškové, protože TOP

09 tehdy ještě neexistovala a ODS s Janem Zahradilem byla pro mě příliš euroskeptická. Tužil jsem, že Evropská demokratická strana nemá šanci se do europarlamentu dostat, ale v případě těchto voleb mě tolik nemrzelo, že můj hlas propadne. ODS bych asi volil do Poslanecké sněmovny, kdybych měl volební právo už v roce 2006, ale tehdy mi bylo teprve 16.

Šimon Hlinovský volí do Evropského parlamentu 5. června 2009

Spolužák, který se stejně jako já dostal na politologii na Fakultu sociálních věd UK, seděl na posteli v pokoji a pročítal jednotlivé volební lístky. Vzal to vylučovací metodou. Napřed vytrídil strany, které pro něj byly absolutně nepřijatelné, tedy různé neonacistické, fašistické, komunistické a další extremistické strany. Už si nevzpomínám, kterou stranu nakonec volil, ale možná tu stejnou jako já. Víím, že se zastavil u strany se

zvláštním názvem Lidé a politika, protože tuto stranu vůbec neznal. Ptal se mě, jestli měla tato strana nějaký televizní spot. Řekl jsem, že měla, ale byl bez zvuku. Proto si ho taky nepamatoval, protože prý spoty spíše jen poslouchal, když se díval do počítače.

Překvapila mě spolužačka, která stejně jako já o tři roky dříve narazila u Anděla na volební mítink ODS. Dostala tam ige-litovou tašku s propagačními předměty, ale pak mi řekla, že by ODS nikdy nevolila. Do Zaječova v roce 2009 přijela až v podvečer, takže stihla jít k volbám v Praze. Když jsem se ptal, koho volila, tak řekla: „Já jsem volila ODS.“ Později pro změnu zase inklinovala k levici, pokud vím.

Podobná situace se opakovala ještě o rok později, kdy se víkend v Zaječově znovu konal ve stejném termínu jako volby. Tentokrát to byly ovšem volby do Poslanecké sněmovny a bylo nás tehdy mnohem víc s voličským průkazem. Já jsem mezitím podal přihlášku do TOP 09, takže jsem měl jasno, koho budu volit. Tehdy jsme stáli frontu v malé volební místnosti v Zaječově. V této obci, dříve přezdívané Brežněves, bylo tradičně mnoho komunistických voličů, a tak jsem si říkal, že jsme hodně zvedli počet hlasů pro TOP 09 v tomto volebním okrsku. Já jsem v tom roce byl již na vysoké škole, ale když se tehdy konaly na Malostranském gymnáziu studentské volby, suverénně je vyhrála TOP 09 s 58 %. Předpokládal jsem tedy, že i od účastníků našeho zájezdu dostane tato strana hodně hlasů.

Předtím jsem se už jako člen TOP 09 zapojil do volební kampaně. Kromě toho, že jsem roznášel volební letáčky, iniciativně jsem se nabídl, že zajistím, aby na předvolební akci v městské

části Praha 17 (Řepy) zahrály dvě studentské kapely. Jednak to byla progresivní kapela nové české jazzové vlny s názvem Friday 31, hrající „něco mezi nebem a jazzem“. Dále to byla punk-rocková kapela Wosa, jejíhož frontmana jsem znal z letního tábora. Obě kapely skutečně zahrály. Friday 31 si dokonce na pódiu oblékli stranická trička TOP 09 a hlavní pořadatelku tohoto Rozverného odpoledne nadchli natolik, že je pak pozvala i na podobnou podzimní akci před komunálními volbami. Zato Wosa ji tolik nepotěšila. Měla hrát jako první, ale přijela se zpožděním. Vzpomínám si, že jako první zahrála písničku „Když tančila Roxie“, pak následovala hitovka „Zapálíme školu“. Bylo pěkné, že se hudba odrážela od paneláků, takže celé sídliště se otřásalo v základech.

Na jaře 2010 jsem se také zúčastnil speciálních předvolebních Otázek Václava Moravce, které se tehdy nevysílaly z Kongresového centra, ale z jiné budovy ve Vršovicích. Vzpomínám si, že to bylo na začátku května, bylo deštivé počasí. Už nějakou dobu před přenosem stál před vstupem do budovy dav lidí. Někdo z členů TOP 09 mě poprosil, abych ještě doběhl pro stranická trička do blízké firmy, která tato trička tiskla. Podařilo se mi trička včas doručit. Tehdy bylo v předvolebních debatách zvykem, že příznivci v publiku měli na sobě trička v barvách svých stran. Až později to Česká televize zakázala.

Když jsem vstupoval do budovy, ochranka mi řekla, že musím fotoaparát nechat v trezoru a po skončení pořadu mi bude vrácen. Zaslechl jsem, jak si lidé na chodbě povídají o aktuálním fyzickém útoku na místopředsedu ČSSD Bohuslava Sobotku. V publiku měli převahu příznivci ČSSD a KSČM. Šlo

o jednu z krajských debat, ve které se střetli lídři stran v Praze. TOP 09 tedy zastupoval předseda Karel Schwarzenberg, který nás dokonce přišel pozdravit před začátkem vysílání do publika. V nadsázce jsem se ho ptal, jakou otázku chce, abychom mu položili. Nakonec na dotazy diváků z publika stejně nebyl čas.

Mimochodem tyto volby se sice konaly v řádném termínu, ale byly odložené. Původně totiž bylo plánováno, že v říjnu 2009 proběhnou předčasné volby, dokonce je už vyhlásil i prezident Václav Klaus. Na každé úterý byly plánovány předvolební televizní debaty v Otázkách Václava Moravce. 1. září, kdy jsme měli zápis do prvního ročníku na vysoké škole, se ale všechno změnilo. Volební kampaň už byla rozjetá, všude visely plakáty a billboardy, dole na Václavském náměstí jsem viděl předvolební stánky ODS. Pak jsem zamířil na sraz s novými spolužáky. Tehdy mi přišla SMS spolužáka. Napsal mi, že zrušili volby. Myslel jsem si, že si dělá legraci a že volby se přece nedají zrušit, když už jsou dokonce vyhlášeny prezidentem. Později mi ale vysvětlil, že o tom rozhodl Ústavní soud po stížnosti poslance Miloše Melčáka, který proslul jako jeden z přeběhlíků, jež pomohli Topolánkově vládě v lednu 2007 získat důvěru sněmovny. Nejprve Ústavní soud vydal jen předběžné opatření, ale v dalším týdnu potvrdil, že zkrácení funkčního období bylo protiústavní. Politici hned začali situaci řešit, aby se předčasné volby mohly konat alespoň v listopadu, a tak rychle schválili ústavní změnu, podle které mělo být možné kdykoliv rozpustit Poslaneckou sněmovnu třemi pětinami hlasů, bez nutnosti přijímání zvláštního protiústavního zákona. Následně předseda ČSSD Jiří Paroubek obrátil a rozpuštění sněmovny nepodpořil, a tak se nečekaně

prodloužil mandát úřednické vlády Jana Fischera až do řádných voleb v květnu 2010. Netuším, co Paroubka vedlo k takovému obratu ze dne na den, ovšem pokud chtěl do jara získat větší převahu a ovládnout sněmovnu, tak se mu to nepodařilo. ČSSD sice volby vyhrála, ale bylo to Pyrrhovo vítězství, nebo „nevýhra“, jak by řekl Václav Klaus. Hned po sečtení hlasů bylo jasné, že vládu bude sestavovat ODS, TOP 09 a Věci veřejné. Tato trojkoalice měla jasnou většinu 118 hlasů v Poslanecké sněmovně. Kdyby se konaly předčasné volby na podzim 2009, mohlo to dopadnout úplně jinak. Do sněmovny by se tehdy pravděpodobně nedostaly Věci veřejné, naopak lidovci by se v ní pravděpodobně udrželi. TOP 09 do jara 2010 ještě posílila a volebním lídrem ODS, a tudíž i nastávajícím premiérem, se na poslední chvíli stal Petr Nečas. Kdyby se volby konaly v listopadu 2009, byl by volebním lídrem ODS stále Mirek Topolánek, který ale musel na jaře odstoupit kvůli kontroverzním výro-
kům o Židech a homosexuálech.

V sobotu odpoledne jsem v Zaječově s napětím sledoval výsledky aspoň v rozhlase a na mobilu. Když jsem z okna zakřičel, že Paroubek odstoupil, dole všichni jásali. Do sněmovny se tehdy nedostali lidovci, a tak ředitel gymnázia předpovídal, že lidovecký kandidát Jan Čížinský bude v pondělí chtít větší pracovní úvazek, protože tento někdejší asistent lidoveckého předsedy Cyrila Svobody byl učitelem na našem gymnáziu.

V roce 2009 jsem nastoupil na Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, kde jsem studoval politologii. Proto mě nemohly minout oslavy 20. výročí sametové revoluce. Vzpomínám si, jak jsem se na facebooku ptal spolužáků, ve kterém čase jdou do průvodu. Měl jsem totiž informaci, že se chystají hned dva vzpomínkové průvody, ovšem důležitější byl evidentně ten první, kterého se zúčastnila většina spolužáků, a tak jsem tam šel i já. Když jsem přišel na Albertov, už tam byly davy lidí, nejen studentů. Proto mi chvíli trvalo, než jsem spolužáky našel. Mezitím se zde konal zábavný program, při kterém například vystoupila hudební skupina Vostopět, která zahrála protest-song s nezapomenutelným refrénem „Je to na hovno, je to na hovno, všechno je na hovno...“. Kdosi apeloval na lidi, kteří jsou nespokojení s politickou situací, aby vstupovali do politických stran a zazněla další nezapomenutelná věta: „Když jste nasraný, vstupte do strany“.

Nakonec jsem spolužáky našel a pochod se pomalu dal do pohybu. „Mezi vámi a společně s vámi na Národní třídu půjde taky antikonfliktní tým. Jeho členové mají žluté vesty,“ slyšeli jsme z pódia moderátora, který pokračoval: „Nenechte se

vyprovokovat případnými provokatéry nebo extremisty k jakékoliv neuváženosti. Společně s námi půjde Policie České republiky i zmiňovaný antikonfliktní tým. Obracejte se případně na ně a neřešte nic sami a už vůbec ne násilím. Děkuju a hezký večer ještě jednou.“ Vytáhli jsme klíče, abychom s nimi mohli zvonit, podobně jako při sametové revoluci v roce 1989. Protože jsem měl u sebe velký svazek klíčů s mnoha přívěsky, část jsem půjčil spolužačce, aby také mohla zvonit.

V průvodu jsem viděl mnoho transparentů. Oslavy výročí sametové revoluce, pokud si vzpomínám, se vždycky nesly v duchu, že demokracie je skvělá věc, ale zároveň se upozorňovalo na mnohé nešvary, se kterými jsou lidé v politice nespokojeni. Tak je tomu dodnes. Tehdy byl vidět například transparent s nápisem „Nechceme kůl v plotě“, doplněný portrétem tehdejšího prezidenta Václava Klause. Šlo samozřejmě o parafrázi stejného

hesla z roku 1989, kdy byl tím kůlem v plotě tehdejší generální tajmeník ÚV KSČ Miloš Jakeš. I při jiných příležitostech se často parafrázuji různá hesla a vtipy, známé z minulých let, a upravují se vzhledem k aktuální situaci.

Když jsme šli dál, v nadsázce mi navrhli spolužáci, že bych měl založit novou politickou stranu a abych tam měl nějakou známou osobnost, mohl bych přemluvit ke spolupráci Václava Havla. Cestou jsme potkali i několik bývalých spolužáků z našeho gymnázia. Když jsme procházeli okolo jedné večerky, nebyl jsem zdaleka jediný, kdo si tam rychle doběhl koupit něco k pití. Pomyslel jsem si, že obchodníci musí mít radost, když se v blízkosti jejich obchodu koná nějaká demonstrace, protože hned mají větší tržby. Pokud ta demonstrace samozřejmě není spojena s rabováním.

Šli jsme po stejné trase jako průvod o 20 let dříve. Došli jsme tedy nejprve na Vyšehrad a pak jsme kráčeli po náplavce okolo Vltavy zase na Národní třídu s krátkou zastávkou u domu na Rašínově nábřeží, kde za normalizace žil Václav Havel. Na Národní třídě jsme chvíli poslouchali hudební program, pak jsme dav opustili a přesunuli jsme se do smíchovské hospody Amores Perros, což byla tehdy základna mladých politologů, kde jsme se scházeli každé úterý večer. Po cestě jsme si ještě povídali o nákupu knížky Konec demokracie v Rakousku, kterou jsme potřebovali na jeden školní předmět.

Z podzimu 2009 mám ještě jednu zajímavou vzpomínku. Bývalá spolužačka z gymnázia mi napsala, že spolu se skupinou kamarádů pořádá průvod na protest proti Václavu Klausovi, který dlouho odmítal podepsat Lisabonskou smlouvu. Den předtím

ale jako blesk z čistého nebe přišla zpráva, že Václav Klaus už Lisabonskou smlouvu podepsal. Tehdy jsem tuto zprávu ukazoval spolužákovi na svém notebooku a také ho to překvapilo. Plánovaný protestní pochod se přesto konal, protože jeho cílem bylo upozornit na zneužívání prezidentských pravomocí a euroskeptickou politiku Václava Klause, který později dokonce přiznal, že v referendu v roce 2003 hlasoval proti vstupu ČR do EU, byť dlouho odmítal prozradit, jak hlasoval.

Sešli jsme se na Kampě, i když to byl celkem malý pochod. Viděl jsem zde, že kdosi přinesl například transparent s karikaturou Václava Klause a nápisem SČSP. Bývalá spolužačka nevěděla, co to znamená, tak jsem řekl, že zřejmě „Svaz česko-sovětského přátelství“, což by dávalo smysl, vzhledem k tomu, že se u Václava Klause už tehdy projevovaly sympatie k Rusku. Byla to stejná zkratka, jako měl za minulého režimu skutečně existující Svaz československo-sovětského přátelství. Myslím, že přítomní policisté byli v početní převaze, takže jsem si při té příležitosti vzpomněl na protest proti Santa Clausovi před Úřadem vlády, který se konal před Vánoci 2008, tam bylo zase více novinářů, než demonstrantů. Šli jsme po schodech, které vedly na Karlův most, a dále pod Malostranskou mosteckou věž směrem na Malostranské náměstí, kde nás měl pozdravit tehdejší předseda Strany zelených Ondřej Liška. Spolužákovi, který se měl připojit k pochodu také až tam, jsem psal SMS, že na Malostranském náměstí se připojí liška. Protože jsem psal ve spěchu, tak jsem opravdu napsal liška s malým L, spolužák se divil: „Jaká liška?“ Nakonec jsme došli až nahoru na Hradčanské náměstí, kde u ikonické Masarykovy sochy pochod skončil.